

Posudek oponenta k diplomové práci

Jméno a příjmení diplomantky/ta: **Filip Hejl**

Název práce: **Profesionální sport a jeho legislativní úprava**

Datum odevzdání práce v listinné podobě: **4. listopadu 2014**. Elektronicky byla práce odevzdána dne 3. listopadu 2014.

Předložená práce, která je s ohledem na svůj rozsah relativně značně členěna, se sestává, včetně obsahu, úvodu a závěrečného resumé celkem z 66 stran a čtyř kapitol. Samotný text tvoří 59 stran. Logická stavba práce je dobrá.

Lze hovořit o tom, že práce je tvořena dvěma hlavními částmi.

Prvá část zahrnující kapitoly č. 1 až 3 má v jistém smyslu uvést čtenáře do zkoumané problematiky a předložit možný metodologický přístup k ní – autor zde vymezuje základní pojmosloví, označuje sociální jev, který následně zkoumá mj. z hlediska jeho subsumpce pod stávající právní úpravu (diplomant se v této souvislosti mj. zabývá různými modely podstavení individuálního profesionálního sportovce), a nahlíží na něj v kontextu jak zahraničních právních úprav, tak práva EU a judikatury Nejvyššího soudu.

Pomyslná druhá část práce je obsažena v kapitole č. 4, která je rozpracována na více jak dvaceti stranách, přičemž předmětem zkoumání je zde otázka aplikace zákoníku práce na výkon sportovní činnosti v kolektivním profesionálním sportu (mj. se zde autor vyjadřuje k aplikovatelnosti právní úpravy pracovních poměrů na dobu určitou, zkušební doby, změny pracovního poměru, včetně dočasného přidělení či převedení na jinou práci, skončení pracovního poměru, dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, pracovní doby, doby odpočinku a dovolené a konečně i srážek ze mzdy a disciplinárních sankcí). Čtvrtá kapitola v zásadě představuje logické navázání na výklad v rámci kapitoly č. 3 věnované rozhodovací praxi Nejvyššího soudu v této oblasti.

Diplomant práci s oponentem nijak nediskutoval.

K práci byl vyhotoven automatickým systémem protokol o shodnosti. V rámci protokolu nebyla vykázána shodnost s jinými pracemi či dokumenty. Oponentovi není v tuto chvíli známa žádná shodná či podstatně podobná práce.

Práce je sepsána v českém jazyce. Po jazykové stránce ji lze hodnotit jako zdařilou.

Práce je zpracována běžnými metodami.

Diplomant práci zpracoval za užití relativně užšího okruhu pramenů, což lze přisuzovat mj. tomu, že k danému tématu nebyl prozatím (alespoň ve zdejší odborné literatuře) poskytnut dostatečný prostor. I přes to lze autorovi vytknout, že v zásadě zcela opomíjí článkovou literaturu.

V této souvislosti lze rovněž připojit poznámku/výhradu ke způsobu citace odborné literatury - autor v případě autorských kolektivů neuvádí konkrétního autora citované či odkazované pasáže atp. Není rovněž dobře patrné, zda se v případě některých pasáží jedná o citaci, či nikoli. Není také

zřejmě, proč se autor rozhodl přeložit do češtiny slovenské předpisy a překlad označil za citaci předpisu (viz např. str. 6).

V některých případech autor nerespektuje, že v rámci textu by měl odstavec představovat logicky uzavřený celek (viz např. str. 8).

Diplomant zvolil téma, které je v současné době nadmíru aktuální a začíná být předmětem diskuse v rámci širší odborné veřejnosti. Jedná se o téma, která má hluboký teoretický základ ať již z hlediska teorie práva jako takové, tak z hlediska principů a základních pojmových znaků práva pracovního; je škoda, že těmto aspektům, včetně ústavněprávního základu, diplomant nevěnoval větší pozornost. Diplomant prokázal v problematice dobrou orientaci. Je škoda, že se více nezaměřil na ústavněprávní aspekt problematiky a základní teoretická východiska, stejně tak jako na to, že se hlouběji nezamyslel nad změnami, které přinesla do této oblasti rekodifikace soukromého práva. Ocenit lze autorovy úvahy *de lege ferenda*.

K obsahové stránce práce lze mít několik poznámek a výhrad:

- na str. 22 práce je poněkud nesrozumitelné tvrzení k možnosti vypořádat se rigidní právní úpravou pracovněprávních vztahů prostřednictvím § 3 zákoníku práce vymezujícího základní pracovněprávní vztahy (pravděpodobně mělo jít o odkaz na § 5 ZPr);
- částečně nepřesná je parafráze teze dr. Eichlerové vyřčené na konferenci Profesionální sport a pracovní právo na str. 30 práce;
- za zásadní nedostatek s ohledem na termín odevzdání práce lze označit fakt, že diplomant místy vychází z neplatné právní úpravy (viz str. 36).

I přes uvedené výhrady lze práci doporučit k obhajobě, neboť v úhrnu splňuje předpoklady kladené na příslušný druh kvalifikační práce Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, s navrženým klasifikačním stupněm výborně až velmi dobře dle výsledku ústní obhajoby.

Diplomant by se při ústní obhajobě mohl vyjádřit k těmto otázkám:

1. v návaznosti na definici sportovní činnosti na str. 4 práce by se diplomant mohl vyjádřit k otázce, jak v jejím rámci vnímat činnosti jako jsou šachy či podobné aktivity, které taktéž bývají označovány za sport;
2. autor by se mohl blíže vyjádřit ke svému tvrzení na str. 6 stran toho, že Slovenský zákonodárce sám sobě rozporuje definici sportu, když za něj označuje organizovanou i neorganizovanou činnost;
3. autor by mohl připojit širší zdůvodnění svého závěru na str. 7 stran nedostatků právní úpravy Slovenska;
4. autor by mohl více zdůraznit své vnímání přiznání svéprávnosti podle občanského zákoníku a situace popsané v § 6 odst. 1 živnostenského zákona – z jakého důvodu vnímá tyto instituty odděleně;
5. autor by rovněž mohl více rozvinout svou úvahu ze str. 14 stran postavení profesionálního sportovce v kontextu nového občanského zákoníku (podnikatel, nepodnikatel, osoba vykonávající samostatně své povolání atp.);
6. závěrem by autor mohl definovat účel (potřebnost) právní úpravy profesionálního sportu.

V Praze dne 12. prosince 2014

JUDr. Jakub Morávek, Ph.D.

oponent